

det anførte Sted, idet man let kunde troe, at der forlanges mere end blot Eneret til at besørge Afstøbninger, saaledes at der ogsaa fordrødes Eneret til at besørge enhverfomhelst Efterligning. Det er imidlertid ikke Meningen af Forordn. 1837, at en saadan almindelig Ret til at forbyde enhverfomhelst Efterligning af et Kunstværk skulde finde Sted, men kun at saadanne Efterligninger, som tilveiebringes ved blotte mekaniske Midler, kunne fremmes. Jeg skal tillade mig gjentagende at gjøre Forsamlingen opmærksom paa den væsentlige Forskiel, der er imellem disse to Maader at efterligne paa, da det maaskee kunde bidrage til at gjøre det endnu klarere, hvorpaa Bevillingen egentlig gaaer ud. Forsaavidt der tales om Efterligninger i Almindelighed kunne disse f. Ex. skee derved, at man gjengav en Buste, en Statue eller hvad det nu var, i mindre Størrelse, hvorved man vilde gjøre et Kunstværk tilgjængeligt for et langt større Publikum, fordi man naturligviis i formindsket Størrelse kan levere det langt billigere; ligeledes kunde Efterligninger skee derved, at man benyttede en anden Kunstners, f. Ex. Thorvaldsens, Arbejder til at anbringe paa forskellige Redskaber, Vaser og detslge. Ogsaa paa mange andre Maader kan en saadan Efterligning finde Sted, men i disse Tilfælde er der dog en kunstnerisk Virksomhed hos dem, der gjøre disse Efterligninger; der udfordres dog altid nogen Kunstforstandighed hos dem, der saaledes eftergjøre f. Ex. en Buste i formindsket Maalestof, den kan være bedre eller slettere udført; men altid maa der dog være nogen Kunstforstandighed tilstede for at kunne frembringe saadanne Efterligninger. Der er altsaa tilstede i disse ikke blot det oprindelige Kunstarbejde; men ogsaa noget selvständigt Arbejde af den, som frembringer den. Ganste anderledes forholder det sig med Hensyn til Afstøbninger; her kan en Gibser affjøre vedkommende Kunstner en Afstøbning, over denne Afstøbning tage en Form, og nu paa en ganste mekanisk Maade tage nye Afstøbninger, som han derefter kan gjøre sig en Fordeel af at sælge. Han kan være aldeles blottet for al Kunstforstandighed og dog gjøre dette, der er intet af hans eget Arbejde deri, uden det reent mekaniske;

han har ingen anden eller større, ja maaskee mindre, Deel i det Kunstneriske deri end den f. Ex. en Vælgetræder har i en Orgelconcert, og det Hele reducerer sig saaledes egentlig dertil, at En giver det hele aandelige Arbejde og en Anden tager endeel af Fordelen deraf uden hiins Samtykke. Man kan altsaa med Grund sige, at Eneretten kun er en Eneret over Ens Eget, og det var det, jeg især ønskede at gjøre Forsamlingen opmærksom paa. Det Erhverv, som man forskaffer sig ved blotte Afstøbninger er da i Grunden et Erhverv, som bestaaer i, at man ploier med en Andens Kalv, og det er vistnok ikke det Slags Erhverv, som det Offentlige bør understøtte. Videre har jeg for Diteblirket ikke at bemærke.

Indenrigsministeren: Da jeg var forhindret fra at være tilstede ved den første Behandling, skal jeg tillade mig nu at fremkomme med en enkelt Bemærkning til Understøttelse af Forslaget. Det forekommer mig, at det ikke kan siges at stride mod Almeenvellet, naar man besytter den aandelige Production; jeg troer, at den aandelige Production vel kan have samme Retsskrav paa Beskyttelse, som de mere materielle Forhold. En saadan Beskyttelse er ogsaa tilstaaet andre Arter af aandelig Production i videre Omfang, end den kunstneriske; saaledes gaaer den Beskyttelse, som Hayes mod Eftertryk, videre, end den Beskyttelse, som Kunstnerne have mod at lide Indgreb i Udtrykket af deres kunstneriske Virksomhed, og ligeledes forholder det sig med den Beskyttelse, som ydes den tekniske Virksomhed ved Meddelelse af Patenter; thi skøndt disse kun meddeles ved enkelte Leiligheder, er den tekniske dog fordeelagtigere tilstet end den kunstneriske Production ved Anordningen af 1837. Det har ikke været Ministeriet muligt at tilstaae den Beskyttelse, som her er attraaet i det foreliggende specielle Tilfælde, men det kunde vel være ønskeligt, at den kunstneriske Production fik nogen videre Betyggelse, end der er tilstaaet den ved Anordningen af 1837. Det Hensyn, som har foranlediget, at den ikke har faaet en saadan, var maaskee det, at man har troet, at den practiske Trang dertil ikke var saa stor som ved andre Arter af Production, ligesom man veeg tilbage for de practiske